

Paléi meteorvadászat '08

Mint minden valamire való nyár, így az idei se múlhatott el sátor tábor nélkül valahol a Zselicben, Palé község szőlőhegyén. Idén ez augusztus 5. és 13. közé esett, a megszokottnál kicsit több emberrel, sátorral és persze meteorral. Mi sem bizonyítja jobban a tábor hírének terjedését, hogy már olaszhonból is érkeztek táborlakók. Volt, aki egész hétre jött, volt, aki csak pár napra ért rá, de olyan is akadt, aki csak „felnézett” a táborba és olyan is, aki ott is maradt. Őket vagy a páratlanul ritka szép ég, vagy pedig a kevés esőtől is hihetetlenül csúszóssá vált út tartotta vissza a távozástól.

Bázisunk, Nagy Illés (Deszi) prэшháza

A tábor fő célja idén is a meteorok megfigyelése, ahol a kitartóbb táborlakók a messi múltból visszatért Perseida-meteorrajt – vagyis annak felszálló ágát – csip-hették fölön. A magyar népnyelvben Szent Lőrinc könnyeinek nevezett augusztusi meteorhullás idén sem okozott csalódást, mi több! A hullás maximumát augusztus 11/12-re jóstolták, ám kissé megkésett, így az igazi meteorzáport csak 12-ről 13-ra virradó hajnalon kaptuk a nyakunkba.

Az első éjszakán felhőtakaró fogadott min- ket, így a serény észlelőmunka a tábor második napjától kezdődött, amit szerencsénkre csak egy esős éjszaka szakított meg. Az

egyre növekvő és egyre később nyugvó Hold miatt az éjszakai munkát általában éjfél-egy óra tájt kezdtük, és az utolsó éjszakán már csak két óránk maradt az igazán hatékony megfigyelésre. A jóslat maximum napjához közeledve a tényleges meteorészlelést folytatók száma is elérte a maximumot, ami 7–8 főt jelentett. Volt, mikor gyarapodtunk, volt, mikor váltották egymást a résztvevők: összesen 49 fő fordult meg táborunkban. A többi táborlakó a meteorozók mellett tanyázott le, hogy miközben az égbolttal ismerkedik, figyelemmel kísérhesse a hozzáértők munkáját. A régi motorosok (vagyis inkább meteorosok) és a magabiztos fiatalok külön égterületet figyeltek. Aki bizonytalannak érezte ítélőképességét, csatlakozhatott például Sárneckzy Krisztiánhoz, az észlelések és a tábori élet meghatározó résztvevőjéhez.

Esti látogatók: paléi lakosok Hold-nézőben

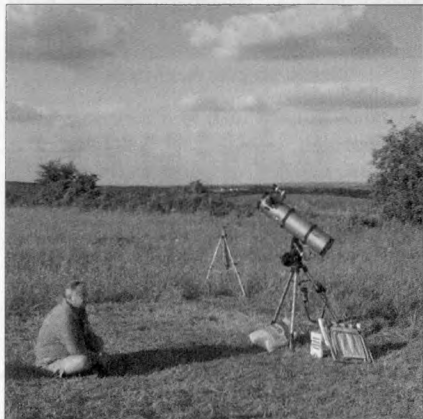
Mire jó a mobiltelefon? Hát holdfotózásra!
(Békési Zsombor felvétele)

Az első napokban szorgalmasan diktáltunk be minden információt (fényesség, időtartam, szín, nyom, rajtság), és térképekre is berajzoltuk a látott csodát, azonban a meteorok gyarapodásával világossá vált, hogy mindegyik már nem lesz idő, így a térképre rajzolást kiiktattuk az észlelési programból, hogy inkább az eget figyelve minden történet tanúi lehessünk.

Augusztus 12-én, kedden rendkívül ébernek és gyorsnak kellett lenni. A meteorok csomósodásakor 7-8 ember kiáltotta szinte egyszerre és egymás szavába vágva, hogy Top!, ami jócskán okozott gubancokat a bediktálás során. Hajnaltájt mindenki nagy lélegzettel és megelégedve tért nyugovóra, elvégre az első napok 60-200 meteorjához képest a sokak által vélt maximum kb. 600 hullócsillagot produkált, ám az igazi meglepetés a következő hajnalon érkezett. Az észlelés első 30 perce után (amikor is kb. 90 meteort észleltük heten) kiderült, a szokásos észlelési módszer már oly nagy kavargásokat eredményezett, hogy egy gyors váltást kellett véghezvinni, így észlelőnként, percnként diktáltuk be az adatokat. A meteorok számát így csak becsülni lehet, kb. 1000-re tehető. Ezen az izgalmas éjszakán senkinek nem volt szüksége észlelőkávéra,

de talán nem csak az elképesztő hullásnak köszönhetően, hanem az észlelőmódszer rendjének is. Sajnos erre a rendkívüli égi bemutatóra többen nem számítottak, így már kedden búcsút intettek a tábornak, és ugyebár a hétköznapi kötelezettségek ekkor sem kímélik az embert.

Fodor Antalnak, a tábor szellemi és szervezőatyjának szándéka, hogy újjáélessze a régi meteoros táborok hangulatát. Valóban, néhány veterán észlelő is felbukkant, s egymás között jókat nosztalgizva számolták a hullócsillagokat. Természetesen közülük kerültek ki olyan renitens személyek, akik következetesen meteor!-t kiabáltak top helyett, mégsem zsidbadt a szájuk az ötszázadik után sem. Mindemellett rengeteg fiatal is eljött, még olyan is, aki eddig azt sem tudta, mi fán terem a „magnitúdó”. Az észleléseket mindig megelőzte egy közösségi kávézgatás, majd alkalmanként a házi meteorológus kifaggatása. (A pince gazdájának, Nagy Illésnek egyik előnyös tulajdonsága az időjárás-előrejelzés. Jólatai aztán vagy beválnak, vagy nem.) Künn a réten közösen dideregve kézzől-kézre járt a Tepi-féle észlelőkávé, melynek jótékony hatására az emberek hacsak megszólaltak, poénkodtak. Meglepetésünkre nem csak amatőrcsillagászok érdeklődtek az ég csodái

Éjszakára várva: Jankovics Zoltán veterán amatőrtársunk a táborlakóknak helyben süttő palacsinták százaival kedveskedett

A nappali hőségben, amikor már semmit nem tudunk kezdeni magunkkal, elő-előkerült egy pakli kártya

íránt. Szinte mindennap érkeztek vendégek nem csak a faluból, de a szomszédos településekről is, egy rövidke távcsöves bemutatóra, melyet mindig más vállalkozó szellemű táborlakó tartott. Külön öröm volt mindenki számára, hogy a táborba ellátogatott az MCSE két oszlopos tagja is, Mizser Attila és Kereszturi Ákos, valamint Keszthelyi Sándor, aki a hetvenes-nyolcvanas évek legendás meteoros táborait szervezte.

A lovaglás ára: a kecskefejtés

Reggelente, miután a tűző napsugarak elüldözték az embereket az észlelőrétről, következhetek a nappali fakultatív programok, amik igen változatosak voltak. Akadt, aki strandra vágyott a nagy melegben, néhányan túráztak az erdőben, vagy horgásztak a tónál, de idén is voltak szép számmal olyanok is, akik a legnagyobb hőségben is lesétáltak a faluba focizni, ping-pongozni.

Emlékezetes volt, amikor egymás ügyetlenségein nevetgettünk a közös kecskefejtés alkalmával, a falu egyik fiatal gazdálkodójánál, Sándor Andrásnál és családjánál. (Az ő kapujukat díszíti cikkünk kezdőképe: a hagyományos kapucsenő fölött látható fekete-fehér foltos tehén utal a gazdálkodásra, az „Isten hozott” feliratot pedig nem kell megmagyarázni.) Aki ezek után elég bátorságot érzett magában, lovaglással folytathatta a paléi kalandokat.

Mint a mesében. Kilátás a táborhelyről

Tekintettel az idei nagy létszámra, jövőre kisebb-nagyobb változásokat tervezünk. Az egyik ilyen például az eddig bázisként szolgáló préház elhagyása, mivel bebizonyosodott, hogy az ideihez hasonló tömegek befogadására nem alkalmas. Ehelyett egy kb. 6x10 méter alapterületű sátor fogja ugyanezeket a feladatokat ellátni. Terveink szerint lesz benne palackos tűzhely is, tehát a sütés-főzés is kivitelezhető lesz majd ott. Ez persze nem jelenti azt, hogy teljesen elhagynánk a préházat. Az ételeket ezentúl is lehet majd a pincében tárolni. A másik ilyen változás a tábori „fürdőszoba” elköltözése. Idei elhelyezése nem bizonyult megfelelőnek, a tábori „vizesblokkot” tápláló kút majdhogynem teljesen kiapadt. Ezt úgy igyekszünk orvosolni, hogy a fürdősi lehetőséget áthelyezzük a másik pincéhez, ahonnan eddig az ivóvizet szereztük.

Fodor Balázs, Rieth Anna, Szabó Ágnes